

for Tyveri, han var ganske vist ikke blevet overbevist derom, men det var nok, at han var sigtet, saadan var den offentlige Mening. Thi den offentlige Mening er det nedarvede, den herskende Presse, den herskende Stand, og den er altid saa mild mod Overklassen — det vil sige til at begynde med, indtil den efterhaanden langsomt reformeres af de nye Kræfter, der arbejder sig op, og den Presse, de skaber sig. Den offentlige Mening er altid saa uhyre mild mod Overklassens Mænd, de kan tillade sig næsten hvad som helst, og den er næsten altid ubarmhjertig mod Underklassen og dennes Repræsentanter; de skal slaas ned, skønt de dog har Grund til at sige: Vi er jo Efterkommere af dem, der var Trælle, og hvordan kan vi være anderledes saa længe, indtil vi arbejder os op til Frihed og lige Vilkaar med andre.

Væveren Hans Hansen havde været sigtet for Tyveri; han var ikke overbevist derom, kun sigtet, men det var dog nok til, at den offentlige Mening tvang ham til at nedlægge sit Mandat. Der var dog een Mand, som støttede ham, og det var Goldschmidt, som i de 9 Aar, der var gaaet, havde udviklet sig saadan i Retning af Frisind, at han var den eneste Mand, der betegnede det som en blodig Uretfærdighed. Jo, der var dog en til, Digteren Aarestrup; han skrev den berømte Sonet, i hvilken han først skildrer Professor H. N. Clausen, de nationalliberales ledende Mand, denne Talens Mester, og saa overfor ham stiller denne fattige Bomulsvæver. Jeg har altid elsket disse Linier, og det maa maaske være mig tilladt at citere dem:

„En fattig Djævel, ej engang en Fæster, en Bomulsvæver i en Røn bag Gærdet, ved smudsig Dont fornedret og forhærdet, undsluppet nylig Varetægts-Arresten. Vælg danske Folk!“

— man stod den Gang overfor Valget til den grundlovgivende Rigsforsamling i 1848 —

„vælg danske Folk! Vælg en af disse tvende! den sidste valgte Du. Man maa bekende, han er din Sags naturlige Forfægter. Du møder fast personlig selv for Skranken. I Valget er en Hævn, en Haan i Tanken, en Bitterhed, hvis Ret jeg ej benægter“. — Saadan saa han den Gang paa Kampen mellem Overklasse og Underklasse.

Saa stillede Jens Jensen, Grumløse, sig ved Suppleringsvalget. Han havde ingen ringere Modkandidat end Grundtvig, og denne talte saa godt Bøndernes, de undertryktes Sag, at da Jens Jensen kom til at

tænke paa, at han var blevet konfirmeret i Udby Kirke af Grundtvig selv, trak han sig tilbage og anbefalede at stemme paa ham, og Grundtvig blev derefter valgt saa godt som enstemmigt.

Det var et lille Stykke Historie. Det ligger maaske udenfor Dagsordenen (Munterhed) nej, det gør det for Resten slet ikke, det ligger slet ikke udenfor Dagsordenen, for det er altid godt at se paa Klassekampen, og hvad er Historien andet end en fortsat Række af Klassekampe, indtil til sidst al Klasseforskel og Klasseherredømme vil være forsvundet. Det er altid godt at se den i historisk Belysning, og særlig skulde Venstre gøre det, de nuværende unge Venstremænd. Det var deres Forfædre, det var deres Oldefædre; saa kom Bedstefaderen, det var Bondevenne-Bonden, saa den grundtvigske Højskolebonde, saa Andelsbonden, og nu har vi den sidste Generation, han, der staar op her og taler, som vi nys hørte, kommer med Taler som det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaards, som det fynske Medlems, vi hørte i Gaar, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens. Det er den yngste Generation, det er den Generation, Skjoldborg har skildret, det er Nyproprietær-Typen, som ikke er til at kende fra Højres Proprietærer, de ærede Medlemmer Hr. Raffnsøe og Hr. Fibiger, det er ganske det samme. Men de har en Fortid, de Herrer Venstrebønder, en Arv, en Historie, som de en Gang imellem skulde tænke paa, naar de saa ivrigt deltager i det ny Bagvaskelsesfeltog mod Socialdemokratiet ..

Anden Næstformand (Parkov): Maa jeg spørge, er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Borghjerg: Ja, jeg kommer just til Slutningen nu. Det er blot et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister og for Resten ogsaa til den højtærede Trafikminister og nogle andre Ministre og nogle andre Venstremænd... (Munterhed.) ...Ja, men vi kan tage dem under eet, de mener og siger ganske det samme om det, som Kampen staar om nu ved det kommende Valg. De siger, det er en Kamp: Liberalismen kontra Socialismen. Feltraabet er: Mod Socialdemokratiet, mod Socialismen!

Men dette Feltraab er ganske tve-tydigt. Liberalismen, ja, der er noget, der hedder den politiske Liberalisme; det var den, der igennem det sidste Aarhundrede førte Aandsfrihed, Religionsfrihed, Trykke-